

# SLOVENSKI NAROD.

Ishaja enak dan sveder, imamo nedelje in praznike, ter velja po pošti, prejemanje avstro-ogerske dežele za vsa leta 13 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brš pošiljanja na dom za vsa leta 13 gld., za četrt leta 8 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za obnovo plačuje se od četiristopne petit-vrate po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Denar naj se izvoli frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnništvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

## Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla konec meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

## „SLOVENSKI NAROD“

velja na Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Vse leto . . . gld. 13.— | Četrt leta . . . gld. 8-30  
Pol leta . . . „ 6-50 | Jeden mesec . . . „ 1-10

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Vse leto . . . gld. 15.— | Četrt leta . . . gld. 4.—  
Pol leta . . . „ 8.— | Jeden mesec . . . „ 1-40

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

Upravištvo „Slovenskega Naroda“.

## Zanimivo imenovanje.

Sedaj, ko so nemški gospodarji tužnega Korotana tako slovesno razkrili svoje ljudomile nazore o narodni enakopravnosti in ko se tudi Italijani, še vedno gospodujoči Tržaškim Slovencem, pripravljajo na purifikacijo vseh avtonomnih zavodov od slovenskih „hujškatcev in kričatcev“, se človeku nehoté uriva vprašanje, kako mi krajski Slovenci uporabljamo naravno premoč, katero smo si priborili v avtonomnih zastopstvih? Kot odgovor na to vprašanje navedemo naj tu slučaj, ki pač ni slučaj in ki je preznačilen za prislovično krotkost in nebržnost slovensko.

Nedavno bilo je razpisano mesto deželnega okrožnega zdravnika za Kočevje. Zahtevalo se je za to službo seveda tudi znanje slovenskega jezika, ker obsega zdravstveno okrožje Kočevsko tudi čisto slovenske občine. Oglasili so se štirje prosilci, in sicer: dr. K. (rodod Poljak, a že več let službujoč na Kranjskem), nadalje dva Ljubljanska sekundarija, dr. Š. (Slovenec) in dr. P. (Nemec), kot četrti pa ranocelnik P. (Nemec). Iz teh štirih kompeten-

tov napraviti je imel okrožni zdravstveni zastop Kočevski terno, ki v tem slučaju pač ni bila težka. Pač težka je bila, kajti Slovenec dr. Š., vseskozi dobro kvalifikovan, moral je v terno in istotako dr. K., ki ima tudi hudo naravno hibo, da je namreč rodod Slovan. Vrh tega sta oba starejša od soprošilca dr. P. in bati se je bilo zategadelj, da bo deželni odbor tudi imenoval jednega ali drugega in da bo vlada morala potrditi tako imenovanje. Slovenec pa ni smel dobiti te službe, kajti to bi bilo zatiranje Kočevcev. No, Kočevci so si vedeli pomagati iz te zagate ter — niso stavili nobenega predloga. Hkrati pa so naprosili svojega somišljenika dra. S.-a v T. na Štajerskem, da je prekasno prosil za to službo, in sicer doposlavši svojo prošnjo ne, kakor je bilo predpisano, deželnemu odboru, ampak direktno in neposredno zdravstvenemu zastopu Kočevskemu. Navzlic temu se je prošnja vzprejela, a Kočevci imeli so smolo, kajti hkrati je dr. P. umaknil svojo prošnjo, ker se mu je bajé obljubil od Ljubljanskih Nemcev primarijat v Ljubljanski bolnici. Naši Nemci menda že vedó, kaj smejo in zamorejo obljubiti! Sedaj so torej preljudi Kočevci imeli zopet le štiri kompetente uštevši Slovence dra. Š.-a in Slovana dra. K.-a in vsemu trudu navzlic morali bi bili venderle v terno sprejeti tega nesrečnega Slovence in Slovana. A Kočevci se ne uda tako hitro, posebno če vé — s kom ima opravka. Zdravstveni svet Kočevski je hladnokrvno sestavil terno iz — dra. S.-a (ki je prepozno in na nepravem mestu kompetiral), dra. P. (ki je bil svojo prošnjo umaknil ter ni bil več kompetent) in ranocelnika P.-a. Pristaviti moramo tu še, da je dr. S. dokazal znanje slovenskega jezika s spričevalom nekega koroškega župana, ki je potrdil, „dass H. Dr. S. auch windisch kann“ ali tako nekako. — In sedaj pride morala cele stvari! Radovedni čitatelj izvestno pričakuje, da je deželni odbor kranjski to nezakonito in nezaslišano početje in postopanje „zatiranih“ Kočevcev ostro zavrnil ter jih opozoril na zakonite določbe. O ne, tega ni storil naš narodni deželni odbor, temveč imenoval in potrdil je, pokoren željam

in zahtevam okrožnega zdravstvenega zastopa Kočevskega, tamošnjim okrožnim zdravnikom dra. S.-a, kateri — da še jedenkrat naglašamo in perpetuam rei memoriam — pro primo ni pravočasno kompetiral, pro secundo ne na pravem mestu in pro tertio ni izkazal znanja slovenskega jezika, akoravno se je to v razpisu izrecno zahtevalo. In tudi nad tem se ni spodtikal naš deželni odbor, da drugi v terni dr. P. ni bil več kompetent, tretji, ranocelnik P., pa za graduirane zdravnike sploh ni konkurent, da je bila tedaj cela terna prava pravcata ironija. Vlada pa tudi ne bo imela uzroka, da bi ovrgla ta drastični dokaz slovenske nepristranosti.

Tako se je zgodilo v beli Ljubljani, v tistem letu, ko se je vršil v Celovcu nemški „Parteitag“, ki je napovedal koroškim Slovencem boj do noža, v tistem letu, ko so Tržaški mogotci proglasili, da za Slovence ni več prostora v deželni in mestni upravi Tržaški. Oko za oko, zob za zob, tako je govorila narodna večna deželna odbora kranjskega — in odobrila, potrdila je drzno, nezakonito zatiranje slovenskega kompetenta za deželno službo v slovenski deželi, češ, vesel naj bo mož, da ni prišel doli mej tiste zagrizene Kočevce. In istotako naj bo vesel kompetent Poljak. To je prava taktika, ki bo izvestno osokolila izvenkranjske Slovence in če že tega ne, pa vsaj izposlovala pri vladi „Fleisszettel“ našemu narodnemu deželnemu odboru. Le tako naprej! Bolje je, da se godi očitna krivica devetindevetdesetim Slovencem, kakor da bi le jedenkrat zamogla pisati Graška „Tagespost“ o narodni brezobzirnosti deželnega odbora kranjskega. Kadar bo pa Kočevci prosili za mesto okrožnega zdravnika v Radovljici ali pa v Kranji, takrat bo pa veljala druga maksima, kakor je veljala takrat, ko je šlo za imenovanje Nemca dra. Bocka. Le tako naprej in skoro osvedočil se bo nemški ogovorjeni g. baron Hein, da Slovenci nismo tako hudi in nepristopni, kakor je mislil.

## LISTEK.

### Gospod Šramek.

(Češki spisal Bohdan Kaminský; preložil Vinko.)  
(Dalje.)

„Ne, še dve sestri ima,“ pojasnjuje mu Bertina mati, gospa Novakova. „Vsaka beseda zaman! To so vam lepe razmere! Umrla jim je mati, to je vse, to je vsa nesreča! Otroci so bili še majhni, oče jih je pa razvajal. In pa časa ni imel, to je.“

„Profesor,“ ponavlja še jedenkrat oficijal kot sam zase in tako, kot bi prej mislil na glas. „Jaz bi vrat zavil grdobí. A za Boga svetega, kaj je neki delal ta oče, ka je pustil sina, da je tako podivjal?“ In takrat oficijalu nikakor ni hotela gorjeti smodka, katerih mu je štiri za šest krajcarjev kupovala Marica v sosednji trafiki, in katere je imel za dva dni.

Stari gospod je bil ves zbežan in z grozo je mislil na svojega sina in na gospoda Šramka, na sinov zrelostni izpit in mastno, ogoljeno in ponošeno suknjo tega človeka, kateri je po dnevi prodajal razne sadrove odlivke posebno na akademiji in tehnik, kakor tudi mej gojenci semenišča; na akademiji Venere, anatomijo, roke, noge, prvi in maske

umrlih, na tehnik ornamenta in antike, a v semenišči reliefe, predstavljajoče svetega Cirila in Metoda. Zaradi Šramka oficijal čisto ni mogel zaspati. Bil mu je predmet neprestanih studij in pogostnih razgovorov s sinom osmošolcem.

Nekoč se je pripetilo, da je oficijal, ko je bil Šramek odšel za trenotje, vstal s svojega mesta ter skrbno pogledal, je li že mnogo črt narisanih na skledici pod Šramkovo čašo.

„Za pet ran božjih,“ zgrozil se je, „petnajst čaš!“ Da je lastni sin njegov izpil toliko, ne bila bi se v dobrodušnem obličji starega gospoda pojavila taka groza. „Petnajst steklenic. In še pijan ni!“

To je bilo res čudovito. Pijan Šramek ni bil nikdar, uiti ni nihče videl, da bi bil kdaj le razburjen.

Nenadoma pa se je dogodilo, kar je najprej opazila natakariča, da je Šramek pil mnogo menj nego li poprej.

„Kaj je to, gospod Šramek, ali vam ne diši?“ vprašala ga je Marica, ko je odhajal že po tretji čaši.

„Dišalo bi že, a so slabi časi,“ odgovori Šramek.

„E, molčite mi o slabih časih,“ seže v besedo oficijal. „Kako morete vi govoriti o slabih časih?“

Bil sem danes na Letni in srečal tam vašo gospodičino sestro. Peljala se je z nekim gospodom in opravljena je bila kot baronovka.“

„Kaj sestra! Kaj mi ona mari! S to ne govorim že tri leta.“

„Jajajaj! Brat in sestra! Kako je to mogoče, da bi ne govorila drug z drugim? In tri leta že!“ čudi se oficijal v jedni sapi.

Šramek mu je ostal odgovor dolžan. Zamolčal je, da se je žarljivost do sestre vzbudila v njem že davno, še v otročjih letih, ko je bil on za vsako malenkost takoj kregan in kaznovan, in ko sta mu bili neprestano stavljeni v vzgled sestri, o katerih je vedel, da sta leni in šopirni. Srce malega dečka je bilo dobro in nepokvarjeno, v teh okolnostih in uplivih pa je postalo trdo. Šramek se je še ta dan živo spominjal, kako je bil nekoč tepen in kako zvečer ni smel domov, ko sta ga sestri zatožili, da je mesto v šolo hodil okrog Bertinih oken. Tudi on bil bi lahko tožil. Tudi on je vedel, da je trinajstletna sestra njegova pisala zdravniškemu elevu, ki je stanoval nasproti, ter da mu je odkrila ljubezen, nagovarjajoč ga, naj jo ugrabi. A sestra njegova ni bila tepena. On ni povedal ni besedice. A v duši ga je žgalo to osramočenje ter rastlo z njim. Sestrici sta skrbeli za to, da bi



# Politični razgled.

## Notranje dežele.

V Ljubljani, 29. novembra

Kriša.

Položaj se še vedno ni pojasnil. Levica se pogaja z grofom Taaffeom in, kakor se čuje, z dobrim uspehom. Glasom zadnjih poročil se levičarji nekoliko odnehali od svojih tiritev in zahtevajo sedaj jedino to, naj vlada sestavi stalno in trdno večino, v kateri bi bili združeni levičarji, Poljaki, člani Coroninijevega kluba in zmeraj klerikalci iz Hohenwartovega kluba. To je za sedaj jedini pogoj, kateri stavi levičarji, a velevažen je, ker bi se izpremenil ves položaj v parlamentu, kajti čim dobé levičarji večino, jim ni moči odreči primerne upliva na vlado. — Grof Taaffe iz začetka ni bil unet za tako izpremembo, kakeršno želé levičarji in dal je to naznaniti po svojem osobnem glasilu. Včerajšnja „Montagarevue“ pravi, da je ustvarjenje kompaktne večine tista točka, gledé katere je grof Taaffe vedno jasno govoril. On da je po svoji politični preteklosti nad strankami stoječ državnik in zagradel perhorencira odločno zdrobiti Hohenwartov klub, v katerem imajo prvo in odločilno besedo venderle zmerni konservativci, četudi sedé poleg njih ekstremni narodni in klerikalni elementi. Dokler je ta klub tako močan, kakor sedaj, in pripoznava brezpogojno ustavo, storil bi prenevarno hibo tisti, kdor bi agresivno deloval na njega razpad. — Imenovani list sodi, da bi bila večina, kakeršno želi levica, preslabotna, da bi mogla biti trdna zaslomba vladi ter pravi: Ako bi se grof Taaffe mogel odločiti za to, da postane načelnik strankarskega ministerstva — in čim bi sestavil večino po volji levice, postal bi to — moral bi imeti za soboj tako velikansko večino, da bi mogel reči: za menoj je vsa država. Faktično pa nima niti dovolj moči, da bi sestavil večino, kakor jo zahteva levica, ker se mu Poljaki upirajo. — Tako je sodil grof Taaffe še včeraj zjutraj in da bo Poljake res težko dobiti za levičarske nakane, svedočijo poljski listi in tisti nemški, katerih zveze s poljskim klubom so znane. Vsi poljski listi so zoper zvezo z levico in mislijo, da bi se takšen poskus ponesrečil, ker imajo poljski poslanci in levičarji tako različna načela, da je popolno jedinstvo nemogoče. Dunajska „Extrapost“ pa pravi, da Poljaki ne morejo umeti uzroke levičarski razburjenosti in demisiji Kuenburgovi; vrh tega so poljski poslanci odločni nasprotniki vprašanja o državnem jeziku, katero je Plener zopet spravil v razgovor, ker zmatrajo to za protustaven nezmišeln in ne marajo opustiti zvezo s Hohenwartovim klubom, ker bi v večini po načrtu levičarjev igrali podrejeno ulogo. Ako bi grof Taaffe izročil levičarjem še jeden portfelj, zahtevali bi tudi Poljaki, da se imenuje še jeden poljski minister. Tudi zmerni konservativci, na katere računajo levičarji, so gluhi za vse zapeljiva vabila. „Vaterland“, pripoznano glasilo te frakcije v Hohenwartovem klubu, beleži levičarsko željo, naj grof Taaffe zdrobi konservativni klub ter pravi: V tako delo treba jednega, ki je voljan kaj zdrobiti, in jednega, ki se dá zdrobiti. Kar se tiče konservativnega kluba, so vsi klerikalci v brambi zoper temeljne principe levičarjev jedini in složni in zaman bi bilo iskati „zmernih“ klerikalcev. Sicer pa je konservativnemu klubu kot celoti vender prisojati vsaj toliko politične modrosti, da se na povelje, pridi od koder koli, ne bo pokorno razdružil. — Zveze z levičarji torej ne marajo niti poljski niti zmerni konservativni poslanci. Navzlic temu pa naznanjajo levičarski listi z velikim zadoščenjem, da se položaj zboljšal, seveda v nemško-liberalnem zmislu. V nedeljo vršilo se je ministersko posvetovanje in vlada je bajé ukrenila

Bertička zvedela, da je bil Karol tepen, da je zaradi nje dobil batine, in mlada gospodičina se je rogala divjaku... radostilo jo je, da je bil kdo tepen zaradi nje, zaradi tega, ker je hodil okrog njenih oken. Tepenje se je potem nekolikokrat ponavljalo. To je bilo že po smrti materini. Na Karolu ni bilo dosti hvaliti, a ni ga tudi bilo, ki bi ga bil hvalil. Oče je bil profesor, človek ljubeč na tihem, zlovoljen in neprestano imajoč kaj opravka. Starši brat je imel svoje tovariše, sestri pa sta se bavili s čitanjem romanov in pripravljanjem. Karol ni slišal doma ljubeznive besede, bil je le tepen in kregan — in vzgojevanje s pomočjo teh dveh sredstev ima vedno to lastnost, da tepenje in kreganje, ako se ponavlja neprestano in brez izpremembe, sčasoma postane navadno in otrok, ki si lahko naprej izračuna, kdaj bode tepen, smatra te pripomočke vzgojevalske za neizogibno zlo, postane neobčuten, malomaren in utrjen. Usoda njegova je določena. Otrok potrebuje ljubezni, poučenja, svežosti; Karol je pogrešal vsega tega, nikoli nobenega iskrenejšega pogleda, nikoli ljubeznive besede iz ust očeta, neprestano delujočega in zlovoljnega. Da ni takega vzgojevanja, bilo bi menj otrok ohromelih na duhu, upornih, neodkritosrčnih, trdovratnih, žalostnih in izgubljenih. (Dalje prih.)

poskusiti ustanovljenje parlamentarne večine iz tistih elementov, katere je v to določila nemška levica in s tem trditi, da o poštenosti in o dobri volji vlade ni več dvomiti. Ako je to res, je vsa stvar zavajna samo še od poljskih poslancev, ki pa menda ne bodo stopili v zvezo z levico, kajti rok, do kdaj je krizo rešiti, se še ni določil. Včeraj vršilo se je celo posvetovanje vlade in nekaterih parlamentarnih voditeljev v namen, utrditi pravo o proračunu dotlej, dokler ni rešena kriza. Zbrani poslanci ukrenili so baje, da je za sedaj izločiti iz proračuna točki o ministerskem svetu in o dispozijskem fondu, ostali del proračuna pa naj ostane na dnevnem redu. Danes zvečer sta sklicana Hohenwartov in mladočeski klub v sejo, v kateri se bode vršilo posvetovanje o položaju. Isto tako sklicana je tudi seja levičarskega kluba. „Wiener Allg. Zeitung“ pravi, da se mnogi mladočeski poslanci unemajo za „železni obroč“ in da bodo najbrž glasovali za proračunski odstavek o ministerskem svetu. — Na vsak način se bo kriza rešila tekotom prihodnjih dni, kako — tega pač nihče ne vé povedati.

### Ogerska liberalna stranka.

Zadnje dni se mnogo govori o neslogi, ki je bajé zavladala v vladni ali liberalni stranki. Samovoljno gospodarstvo Tisze Kalmána ne prija vsem članom, zlasti pa ne tistim, katerih politično pričanje ne soglašá s Tiszine frakcije načeli. Baron Bela Atzel in Anton Tibad stojita tej nezadovoljni družbi na čelu in ker sta se šele te dni grof Apponyi in Eötvös, voditelja narodne in neodvisne stranke zelo približala, nameravajo Atzel in 38 somišljenikov izstopiti iz kluba liberalne stranke, ter se pridružiti stranki Apponyjevi.

### Vnanje države.

#### Italija in Francija.

Sovraštvo Italijanov proti Francozom priklopelo je do viška tedaj, ko si je Francija osvojila Tunis, ker ima od tam odprt uhod na Sicilijo. Francija je Biserto, najbližji kraj Sicilije, močno utrdila, kar je v Italiji vzbudilo nepopisen gnev. Ugledni novinar Castelnova izdal je te dni posebno brošuro, v kateri tirja, najitalijanskavladá s pomočjo zaveznikov zahteva, da se porušijo utrdbe Bisertske ali pa naj začne vojno. Verjetno pač ni, da bi se zgodilo po nasvetu Castelnove, ker Italija sedaj pač nima de narjev za vojno, karakteristično pa je za razmere v Italiji.

#### Rumunska zbornica.

Predvčerajšnjim otvoril je kralj novo zasedanje rumunske zbornice s prestolnim govorom, v katerem je paznanil zaroko prestolonaslednika s princezino Edinburško. Povdarjajoč, da so razmere mej Rumunske in drugimi državami povse prijateljske, ker razpora z Grško ni zmatrati političnim, pravi na govor, da je postala Rumunska uvaževan faktor v mejnarodni konstelaciji, ker je resno uneta za ohranjenje miru. Nagovor naglašá, da je državno gospodarstvo v dobrem stanju, ker so dohodki večji nego stroški, navaja predloge, katere bo zbornici rešiti, ter napoveduje primerno pomnožitev vojske.

## Dopisi.

Iz Dvora 26. novembra. [Izv. dop.] (Občinske zadeve, tovarna, šola.) Gotovo se čitatelji spominjajo še na lanske dopise iz našega kraja, v katerih so se razpravljale naše občinske zadeve. A stvar se ni prav nič spremenila od takrat, občinski odbor je še vedno isti. Lansko leto je bila sicer volitev odbora, pa zaradi nepravilnosti naredil se je ugovor, ki pa že leto dni čaka odrešenja. Ne bodem našteval vseh napak, ki so se godile pri občinskem vodstvu, kajti o tej stvari se itak vrši preiskava pri sodišči, ampak čudno se nam zdi, da se o tej stvari ne ukrene nič odločnega. Smelo rečem, da tu govorim v imenu cele občine, izvzemši par županovih prijateljev, bivšega tovarniškega vodje izvoljencev. Deželni odbor primoral je župana, da izgotovi in predloži občinskemu odboru v pregled zaostale račune od l. 1889 do 1891. Tu pa so se pokazale razne nepravilnosti — da ne rabim hujšega izraza, ki bi bil morda na mestu — in baš zaradi teh vrši se preiskava. Splošno mnenje je, da bi bilo treba občinsko vodstvo izročiti komu drugemu, ki bi skrbel za to, da se razpiše volitev in se naredi zopet red, katerega smo tako potrebni in ga vsi želimo. Pripoveduje se na primer, da je pred nekaj leti neki odbornik prišel k prvemu svetovalcu in mu rekel, naj mu dá 50 gld., češ, jutri so računi, da pokažemo, da je v blagajnici denar! Za danes naj bode dovolj, drugič kaj več, ako se kmalu na bolje ne obrne. — V naši tovarni se še nič ne dela, upamo pa, da nam napočijo boljše časi in da bode zopet kaj dela, ko bode dogotovljena dolenska železnica. Konečno še nekaj o naših šolskih zadevah. Pri bodočih volitvah za krajni šolski svet naj bi se volili taki možje, katerim je res kaj mari za šolo.

Treba bode skrbeti za dvorazredno šolo, kajti 217 otrok poučevati je za jednega učitelja velika naloga. Akoravno dobredanji gosp. učitelj usorno izvršuje svojo službo, bode vender prej ali slej treba šolo razširiti v dvorazrednico, kakor sem že omenil, ako metemo, da bode trpel pouk.

### Izpred porotnega sodišča.

(Kanonik Klun contra „Pavliha“.)  
(Konec.)

Zagovornik dr. Tavčar pravi, da mu je danes na um prišla neka pridiga kanonika Kluna. — Predsednik Kočevar. O tem ne gre govoriti; pri dokazinem obravnavanju ni bilo o tem govora. — Dr. Tavčar nadaljuje: Povedati sem hotel samo to, da je kanonik Klun v neki propovedi rekel, da bode njegova stranka od liberalcev slovenskih vse voljno potrpeča, a zdaj, pri prvi malenkostni priliki, že toži. Zagovornik dr. Tavčar misli, da bodo porotniki vso današnjo tožbeno stvar najbolje sodili, ako se oklenejo mnenja, katero je razvil zastopnik zatožbe dr. Papež, ki je izvajal vso zadevo tako, da naj ne sodijo porotniki besed dotičnega članka „Pavliha“, nego naj sodijo misli. Zastopnik zatožbe označil je značaj „Pavlihinega“ člančica prav dobro z besedami, da ni nič ko navadna žurnalistična „malica“, taka pa je v političnem boju dopuščena. Vsa reč, vseh slučaj je soditi zgolj po istinitih okoliščinah. „Slovenski Narod“ je prijavil feljton, v katerem se dva cerkvena ključarja nekoliko smešita, ker sta se nerodna obnašala o priliki obeda, ko je prišel škof birmovat. V dopisu v „Slovenec“ označil se je dotični človek — pisatelj, ki je pisal podlistek, kot neki K... ki najraje bere pandekte. Vedeli so torej gospodje, če so znali za začetno ime pisatelja, da gre podlistek „Slovenskega Naroda“ zgolj na ključarje v vasi Zabanci Škofjeloškega okraja, kateri so se pri škofskem obedu precej okorno obnašali. A „Slovenčevi“ uredniki ali njih dopisnik zasukali so vso stvar v Jesenice in Rovte, kjer je tudi bila birma in kamor je nameraval o sv. Jakobu napraviti „Ljubljanski Sokol“ svoj izlet. Tu se vidi zlobnost dopisa „Slovenčevega“. Hotel je javno mnenje nahujskati, češ, naj se Ljubljanski Sokoli pretepejo. In tako je pisal list, ki je organ duhovstva kranjskega; tam se je izreklo, naj bi trupla in klobuki Sokolov plaval po Savi, i tako je katoliški list „Slovenec“ hudobno zvil podlistek „Slovenskega Naroda“ proti telovadnemu društvu „Sokolu“ v Ljubljani, društvu, katero nima nič s „Slovenskim Narodom“ ni s „Slovencem“ ničesar opraviti. Hotelo se je nahujskati delavce tamošnje tovarne, da bi Sokole pretepli. Kaj naj se reče na take izjave, če list katoliške duhovščine kranjske tako hujška. Dr. Tavčar pravi, da vsak tak človek, ki tako piše, je pač „primojduševce“ v njegovih očeh. Zastopnik zatožbe dr. Papež je rekel, da se ne more prvi odstavek članka „Pavliha“ spraviti v zvezo s drugim stavkom, kateri se tiče ravno kanonika Kluna, in da je zaradi tega žaljena čast Klunova. No, pravi govornik, gospodje porotniki vedó, da je kanonik Klun spiritus rector „katoliško-političnega društva kranjskega“, katerega organ je ravno „Slovenec“. In če ta list, „Slovenec“, piše in v dopisih grozi, naj se Slovenci, naj se Sokoli na Slovenskem pretepavajo, ali je potem čudno, če „Pavliha“ ožigosa tako nedostojno pisanje, da piše: No, odslej pa pojdemo k kanoniku Klunu, katerega organ piše, naj se Slovenci pretepajo; on nam bo dal dobre svete, on že vé, kako je ta stvar, on bi morebiti, če odobri, da njegovo glasilo tako piše, prevzel še vodstvo pretepalcev, katerih delovanje se že a priori odobrava. A tu ne gre za osebno razžaljenje, zatoženi urednik „Pavliha“ boril se je zgolj proti političnim načelom glasila kanonika Kluna, proti „Slovencu“. Razžaljenje more biti tako, da komu res škoduje. A kdo pa bode verjel in resno smatral stvar, da se bode kanonik Klun res postavil na čelo čete kmetaskih fantov? To je vender za vsakega le smešno! Ako bi se meni to očitalo, pravi dr. Tavčar, smejal bi se, kajti tako očitaje smatrati je za šalo. Posebno pa povdarja zagovornik dr. Tavčar, da je vsa stvar le malega pomena, ako stoji v šaljivem listu, kakor „Pavliha“. In zdaj, pravi zagovornik, naj porotniki pogledajo, kako piše organ klerikalne stranke, organ kanonika Kluna, kot predsednika „katoliško-političnega društva“, čigar glasilo je „Slovenec“ in to brezdvomno. Pravi se v dotičnem dopisu, baje priposlannem iz Rovt, da je „Slov. Narodu“ dopis pisala: „neka prismođa“, kar znači še več, ko v nemškem jeziku „dummer Kerl“; človek, ki naj pandekte študira, torej je moralo vedeti „Slovenčev“ uredništvo, da je pisatelj jurist; za to pita podlistkarja z izrazi kakor „nižja eksistenca“, reče mu, da je „nesramni podlistkar“, predbaca mu „podlost“ in imenuje ga „ubogo smet“ i. t. d. Tako piše danes „Slovenec“, organ katoliškega slovenskega duhovništva. Takov ton vlada pri katoliškem „Slovencu“, a napadeni K... le ni tožil, kajti smatral je vso reč le kot boj, katerega je zapisati na politični, ne na osebni rovaš. Kaj bi storil kanonik Klun, ako bi ga slikali tako, kakor Bismarcka, v raznih Dunajskih šaljivih



listih in kaj bi porekli k temu Dunajski porotniki? Šaljivi listi upodabljajo sedanjega kneza bolgarskega z velikim nosom, katere podobe pa doslej še niso dale povoda agentu bolgarske vlade na Dunaji, da bi nložil zaradi tega kako tožbo. V političnem življenji, posebno sedaj na Slovenskem, more pač veljati načelo, da se vrača „klin z klinom“. Če se strelja od nasprotne strani, bodo gospodje pač morali dopustiti, da se strelji vračajo tudi z nasprotne strani. Tiskovna svoboda v Avstriji je itak jako majhna. Ako bodo porotniki uničili še to malo mrvice tiskovne svobode, potem je ne bo nič več. Vsa današnja pravda je malenkostna zadeva, izvestno politična, zatoorej upa zagovornik, da jo bodo porotniki postavili v isti kot, kamor spada.

V repliki pravi zastopnik tožitelja, da je spravi zagovornik zatoženec vsa stvar na politično polje, kar pa ni umestno. Prišel je z neko pridigo kanonika Kluna, o kateri pa pri obravnavi ni bilo nikakega govora. Rekel je, da je dotični članek narekovala neka malica, a za to ne gre, malico ni kaznovali, nego bolj zlobnost, a katero je pisan dotični članek „Pavlihe“. Napadena je čast tožnika Kluna. Kar se je od zagovornika dr. Tavčarja navedlo o cerkvenih ključarjih, kateri so se baje hoteli osmešiti v „Slovenskega Naroda“ podlistku, o tem ne stoji nič v aktih zatožbe, ako pa se navaja že to, potem hoče navajati tožiteljev zastopnik izjavo višjega sodišča v Gradcu, katera, odklonišči odpor zatoženca proti zatožnemu spisu, pravi, da utegne „dejanje le po tem spisu „Pavlihe“ kaznjivo biti“. Zakaj se pa napada kanonik Klun? On pri „Slovenca“ le sodeluje, nikakor pa ne uređuje, vrednik „Slovenca“ je bil takrat gospod deželni poslanec Žitnik, izdajatelj pa g. dr. Janžič. Čast pa se ne sme napadati, tudi od šaljivega lista ne in napaden je bil kanonik Klun, ako se je v „Pavlihi“ reklo, da hoče prevzeti vodstvo kmetskih fantov ali delavcev, ki bi proti „Sokolom Ljubljanskim“ delovali z „gnojnimi vilami in cepci“.

Zagovornik dr. Tavčar opomni, da članek „Pavlihe“ nikakor ne reče, da bi kanonik Klun bil hujšak, nego zgolj še o Klunu pravi, da je morda slišal, kako se vrše pretepi. In če se v klerikalnem „Slovenca“ dajo taki sveti, naj se pretepavajo taki hudje, kakor so Sokolci, če sta dva duhovnika na čelu listu, Žitnik kot odgovorni vrednik, profesor dr. Janžič kot izdajatelj lista „Slovenca“, potem je pač moral misliti pisalec „Pavlihovega“ članka, da so se ti duhovniki postavili na isto stališče. V obče, kakor že naglašeno, je vsa stvar zgolj političnega zadržaja in nima z osebo ničesar opraviti, tedaj o osebnem razžaljenji ni govora in biti ne more. Tu je pač uvaževati, kar je rekel francoski državnik: „Daj le najmanjšo besedo tiskati in spravi te bom na vislice!“ In to velja i o današnji pravdi. Porotniki pa bodo sodili pravično po svoji vesti.

Potem je predsednik sodišča pričel resumé, kateri je bil jako dolg in obširen. Porotniki odšli so v posvetovalno sobo ob polu 2. uri popoldne. Ob 2. uri pa so zahtevali, naj sodišče pride k njim, čemur se je ugodilo. Ob 2½, na tretjo uro naznanil se je izrek porotnikov in obsodba, o kateri smo že poročali v včerajšnjem listu.

Mej porotniki navedli smo včeraj pomotoma Ignacija Morota; porotnik je bil gosp. Viktor Moro, prokurist firme Kleinmayr & Bamberg.

## Domače stvari.

— (Res Carinthiacae.) Deželni predsednik koroški g. Schmidt-Zabierow se jako intenzivno zanima za nas Slovence in za naše težnje na Koroškem. Dne 7. t. m. je potoval v službenih zadevah po podjurski dolini ter se proti Pliberškemu dekanu dr. Smerju britko pritoževal čez slovensko rogoviljenje in čez duhovščino, ki se udeležuje slovenskih shodov in shodov Ciril-Metodovih podružnic. Posebno slovenski Šmiheljčani mu nič kaj ne dopadejo. Isti dan bil je tudi na Bistrici pri Šmihelu poleg Pliberka. Pred vasjo ga je pričakoval župan Bistriški, korenjak slovenski, in ko je došel deželni predsednik, je koj po pozdravu začel karati možake, da hoté sedaj najedenkrat vse narobe obrniti, da hočejo slovenske šole (neuslovenische Schulen), da zahtevajo slovensko uradovanje in druge take pretiranosti. Do sedaj da so se lepo in mirno mej seboj sporazumevali na Koroškem Nemci in Slovenci (!!), zadovoljno jeden z drugim občevali (!!) itd. — a kar najedenkrat da je prišel v Bistricane in Globasnčanane drugačen duh in zljaj da hoté vse preobrniti. Čemu to! Od kod to! — Tako in še vse drugače je govoril ta deželni predsednik. Ali naši možje so mu krepko odgovarjali in mu povedali, da hoté na svoji domati zemlji tudi gospodariti ostati in da se ne pusté več zatirati po receptu zloglasnega „koroškega miru“, ki ni bil nič drugega, nego sramotno narodno hlapčevstvo. Beseda „Hetzer“ je koroškemu političnemu šefu le prepoznato na jeziku in je ž njo pital že našega poslanca

Marija, ki je tako krotka duša, da se skoro nikjer ne pokaže in nikomur kaj žalega ne stori, poslancu in župniku Gregorju Einspielerju pa je po sklepu zadnjega deželnega zbora, ko se je pred deželno hišo na ulici poslavljaj od njega, zaklical na glas za njim: „Reisen Sie wol und hetzen Sie nicht!“, tako, da so vsi drugi nemški poslanci (in tudi drugo občinstvo) to čuli ter se pomahovali. Gospod Einspieler se mu na to, žal, ni mogel dostojno odzvati, ker je bil že preveč oddaljen. Po vsem tem pač ni čuda, da se nahajajo v koroški deželni politični upravi tudi — Mac-Nevini. Kdor se bori za najprimitivnejše pravice svojega naroda, kdor ne gre pod nož, tisti je „Hetzer“ — to je prava pravcata koroška enakopravnost.

— (Zaradi neznanja nemščine v zapor.) K nečutenemu dogodku, ki smo ga priobčili pod tem zaglavjem pretekli teden, poročta se nam še, da je kmet Kollman, katerega je dal sodnik Puchs v Svincu na Koroškem zapreti zgolj radi tega, ker nemški ni znal, dobil za vseh 24 ur zapora hrane le hlebeček kruha za 5 kr., za kateri je pa moral plačati 8 kr. Ob vodi in suhem kruhu moral se je tedaj moč celih 24 ur v zadubli luknji Svinkega zapora — nemški utiti. Celo stvar imajo sedaj v rokah naši državni poslanci.

— (Slovensko gledališče.) V četrtek dne 1. decembra bode devetnajsta slovenska predstava v deželnem gledališču. Igrala se bode znana izborna komedija v petih dejanjih „Revizor“, ruski spisal Nikolaj Vasiljevič Gogol, poslovenil Iv. Vesel. Ker se bode to slavno delo ruskega pisatelja igralo po daljšem prestanku zopet na slovenskem odru, ne dvomimo, da bode gledališče prav dobro obiskano. Le tedaj moglo bode Dram. društvo častno izvrševati svojo težavno nalogo, če se bode slovensko občinstvo živo zanimalo za slovenske gledališke predstave.

— (G. prof. S. Rutarju,) učenemu našemu zgodovinarju, dalo je naučno ministerstvo dopust za drugi semester tekočega šolskega leta in stipendij v znesku 1000 gld. za znanstveno potovanje v Rim in na Grško. Čestitamo!

— (O sobne vesti.) Notar g. K. Bratkovič v Trebnjem je premeščen v Rogatec.

— (Samomor.) V soboto 26. t. m. zapustil je tukajšnji osmošolec Anton Svetina svoje stanovanje, poslovivši se pri gospodnji s kratko besedo: „Srečno!“ Na vprašanje, kam da gre, ni odgovoril ničesar, ampak je hitro izginil. Jeden gospodov profesorjev, ki ga je srečal v mestu, trdi, da se mu je zdel nenavadno razburjen in nekako preplašen. — Na večer ga skrbna gospodinja zaman pričakuje domu; tudi v nedeljo se ne vrne. V ponedeljek pa pride iz Žirovnice na Gorenjskem tužna vest, da ga je lastni oče našel na polji — mrtvega; poleg njega je ležal samokres. Prišel je namreč soboto večer domu, govoril samo z domačim hlapcem, kateri mu je s svetilnico iz konjskega hleva posvetil v hišo, kjer so že vsi spali. Ker ga zjutraj ne najdejo v hiši, gredo ga iskat. Kmalu ga najdejo. — Žalosten prizor za globoko užaljenega očeta! — Sodnijsko zdravstvena komisija se je določno izrekla, da je bil ranjki umobolen; vsled tega je bil danes na Breznickem pokopališču cerkveno pokopan. — Morda bode užaljenim starišem in sorodnikom tudi to nekoliko v tolažbo, če povemo, kar smo izvedeli iz zanesljivega vira, da je ranjki še poslednji petek, kakor redno vsak večer v svojem stanovanji v družbi manjših učencev molil rožni venec in lavretanske litanije. Bil je ta večer, kot vselej, njihov predmolilec. Da o počitkih, ko je bival doma, ni zanemarjal svojih verskih dolžnosti, to je pač domačim tako znano. Naj v miru počiva!

— (Iz narodnih društev.) Klub slovenskih biciklistov „Ljubljana“ ima svoj občni zbor v torek, dne 6. decembra ob 8. uri zvečer v pivarni g. Hafnerja na sv. Petra cesti. — Žalski diletantje priredé veselico dne 4. decembra v gostilni g. Hausenbichlerja v Žalcu. Vspored obseza štiri mešane zборе, deklamacijo in burko „Eno uro doktor“. Mej točkami igranje na glasoviru. Ustopnina: Sedež 1. in 2. vrste 1 gld., v ostalih vrstah 50 kr. Za karte se je oglašiti v trgovini g. Širce v Žalcu. Začetek veselice točno ob 7. uri. Čisti dohodek namenjen je v prid revne šolske mladine. — Akad. društvo „Triglav“ v Gradcu priredi v četrtek dne 1. decembra v dvorani hotela „Kaiserkrone“ svoje IV. redno zborovanje v tekočem tečaju s tem-le sporedom: 1. Čitanje zapisnika. 2. Poročilo odbora. 3. Poročilo o častnem sodu.

4. Slučajnosti. Začetek ob 8. uri zvečer. Slovanski gostje dobro došli!

— (Poštne pošiljatve na Grško.) Po uradnih poročilih je grška vlada zopet dovolila uvažanje poštnih paketov, uzorcev brez vrednosti in suhih kož na Grško.

— (Muzej v Ptui.) C. kr. centralna komisija za umetnostne in zgodovinske spominke je sklenila, da sproži misel ustanoviti v Ptui muzej. V tem muzeji bi se hranili mnogi rimski spomeniki, ki se nahajajo v Ptui, mej katerimi je najznamenitejši Orfejev spomenik, ki se je v srednjem veku rabil kot sramotni steber. Muzej ustanovil se bode v Ptui ali pa v graščini Gornji Ptuj.

— (Druga prošnja za slovensko šolo v Trstu.) Zoano je, kako trdovratno se bran mestni zastop Tržaški, da ustreže opravičeni zahtevi slovenskih roditeljev in ustanovi toli potrebno slovensko šolo v mestu. Predno je odklonil drugo prošnjo, pozvani so bili trije izmed podpisanih poslancev gg. Ivan Besednjak, J. Verbajš in L. Valetič na magistrat, kjer jih je izpraševal in lovil magistratni uradnik na vse mogoče načine ter jih skušal preveriti, da taka šola v mestu ni potrebna, da imajo dovolj slovenskih šol v okolici itd. A pozvani narodni možje se niso dali premotiti in so prav odločno poudarjali svojo pravico kot slovenski davkoplačevalci ter izrekli, da bodo tako dolgo zahtevali slovensko šolo, dokler je ne dobodo. Prej ne bode miru. Čast narodnim možem, da se tako krepko potežajo za svojo pravično zahtevo, konečno morajo zmagati po izreku: Fortes fortuna adjuvat!

— (Po kazenski obravnavi.) Pred okr. sodiščem v Trstu vršila se je v petek obravnava o tožbi zaradi žaljenja časti, uloženi po fakinu Kovarčiču iz Rakeka proti ženi njegovega tovariša Dekleve. Ker je sodišče oprostilo zatoženo, bil je tožitelj tako razsrjen, da jo je napadel na ulici in prav surovo ravnal ž njo in ž njenim možem, ki ji je prihitel na pomoč. Napadalec odvedli so v zapor, napadenca pa sta dobila zdravniško pomoč v bližnji rešilni postaji.

Prvo krono  
družbi sv. Cirila in Metoda!

## Razne vesti.

\* (Karlovo most v Pragi.) Staroslavni Praški kameciti most, ki je bil predlanskem se zrušil pri veliki povodaji je zopet popravljen popolnoma ter se je izročil na slovesen način javnemu prometu. Cerkevno blagoslovljenje se je vršilo v navzočnosti kardinala grofa Schönborna in uadvojvode Otona in njega soproge.

\* (Reorganizacija pijonirskih čet.) Obstoječa dva ženijska polka in pijonirski polk preustrojili se bodo v samostalne pijonirske batalijone. Osnovala se bode iz 2. ženijskega polka še dva nova pijonirska batalijona šte. 6. in 7. in 4 novi vojni mostni oddelki. Dopolnilni batalijonski kadri obeh ženijskih polkov se bodo razpustili. Pijonirski polk imel bode odslej v mirnem času 184 častnikov in 3650 vojakov, v vojnem času pa 233 častnikov in 11.760 vojakov. Mostni tren imel bode 231 mož, 1768 konj in 562 voz z mostnimi deli. Ženijska polka imela bode odslej v vojnem času 173 častnikov in 7155 mož, oziroma 109 častnikov in 4483 mož, skupaj 282 častnikov in 11.638 mož. Oboroženi bodo s posebnimi puškami, revolverjem in pijonirsko sabljo in dobé po 20 do 30 patron.

\* (Pri porotni obravnavi v Krakovu,) o kateri smo poročali, bil je Hendiger spoznan krivim goljufije in obrekovanja in obsojen na deset let težke ječe, poostrene vsak mesec s postom. Ko prestane svojo kazen, odpravil se bode preko meje avstro ogerske države.

\* (Spomenik ruskim vojakom padlim 1. 1877/78.) Ruski car izrazil je željo, da se vojakom padlim v poslednji rusko-turški vojni postavi spomenik v San Stefanu ter da se odkrije bodoče leto. Akademik Suslov dobil je nalog, da izdela načrt spomeniku, arhitekt Bugarev pa odpotuje te dni v San Stefano, da priredi potrebna pripravljalna dela.

\* (Izseljevanje v Ameriko) se bo v kratkem zelo otežilo. Kakor smo že naznanili, ukrenila je posebna komisija, voljena v nadzorovanje priseljencev, da naj ne bo izkrcanje dovoljeno nikomur, kdor ne zna v maternem svojem jeziku čitati in pisati ter nima vsaj 100 dolarjev gotovine. Ako ima priseljenec soboj ženo in otroke, izkazati se mora s primerno vetjo svoto. Nekateri člani te komisije sodijo, da bi bilo priseljevanje za pet let popolnoma prepovedati, da se tako onemogoči znižanje mezd. Vsak priseljenec, stopivši na ameriška



tla, dobil bo posebno izkaznico, v kateri bo povedano, koliko časa sme bivati na ameriških tleh. Otrokom, kateri imajo stariše v Ameriki, ni smeti izkrcanja zabraniti.

\* (Prva hrvaška čitalnica v Ameriki.) „Hrvatska Zora“, ki izhaja v Chicagu, naznanja, da se je tam osnovala prva hrvaška čitalnica v združenih državah ameriških. Pravico pristopiti ima vsak Hrvat ali Slovenec ali Slovan sploh in bodo članom na razpolaganje razni hrvaški in drugi slovanski časopisi. Ustanovil je to hrvaško čitalnico g. Janko Kovačević ter vabi vse Hrvate in Slovence in druge Slované, da se pridružijo. Čitalnica ima svoje prostore v „Hrvatskem domu“ v Chicagu.

### Književnost.

— „Slovanski Svet“ ima v št. 22. nastopno vsebino: Najnovejša germanizatorska pojavljanja; — Hrvatsko-slovenski klub; — Bodočnost Avstrije; — O kritiki dra. Mahničar; — Содаты мамайловского полка; — Biserji in alemovi; — Zlata slova; — Rusko pravopisanje za učeče se; — Narodnega blaga nabiratelji; — Ruske drobtinice. — Dopisi; Oglad po slovanskem svetu; — Književnost.

— „Popotnik“, glasilo „Zaveze slovenskih učiteljskih društev“, ima v št. 22 nastopno vsebino: O regulaciji učiteljskih plač na Štajerskem; — Slovniške črtice; — M. Herič; — Krt; — Ivan Kosi; — Učiteljske in zakon; — Slovatvo; — Društveni vestnik; — Dopisi in druge vesti; — Natečaji.

### Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

**Dunaj 29. novembra.** Sinoči bila seja levičarskega kluba. Izdani komuniké naznanja: Plener izjavil, da je načelníštvo stranke zahtevalo od vlade, naj se sestavi trdna večina in naj se vlada loti te akcije. Na povabilo ministerskega predsednika sešli so se načelniki velikih strank, da bi se posvetovali, ali ne kaže ustaviti razprave o proračunu, dokler se položaj ne pojasni. Jaworski in Hohenwart izrekla sta se zoper ta nasvet, na kar je ministerski predsednik izjavil, da o tej stvari ni več govora. Vsled tega priporočila načelníštvo, naj stranka glasuje zoper dispozičijski fond. Klub vzprejel je po daljši debati ta nasvet jednoglasno.

**Pariz 29. novembra.** „Agence Havas“ poroča, da je ministerstvo podalo včeraj ostavko, katero je Carnot vzprejel.

**Rim 29. novembra.** Minister mornarice, admiral Saint Bon, umrl.

**Avstrijska specialiteta.** Na želodec bolehačim ljudem priporočati je porabo pristnega „Mell-ovega Seidlitz-praska“, ki je preskušeno domače zdravilo in upliva na želodec krepilno ter pospešilno na prebavljenje in sicer v rastočim uspehom. Škatljica 1 gld. Po poštnem povzetju razpošilja to zdravilo vsak dan lekarnar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj, DUNAJ, Tuchlauben 9. V lekarnah na deželi zahtevati je izrečno MOLL-ov prepat, zaznamovan s varnostno znamko in s podpisom. Manj nego 2 škatljici se ne razpošilja. 5 (42-16)

— **75.000 goldinarjev** je glavni dobiček velike 50krajcarske loterije. Opozarjamo naše čestite čitatelje, da je žrebanje nepreklicno 1. decembra.

## „LJUBLJANSKI ZVON“

za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta 2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

### Tujsci:

28. novembra.

Pri **Malabarba**: Malabarba, Raus, Kramar, Stadler, Fischer z Dunaja. — Kotnik iz Vrhnik. — Ščerniakovsky iz Trsta.

Pri **Strom**: Haas z Dunaja. — Weiss iz Prage. — Keippers iz Trsta. — Waida iz Velikih Lašč. — Lapitsch, Eekman iz Gradca. — Eldenich iz Celovca.

Pri **avstrijskem cesarju**: Koleneg iz Celja. — Kainer, Petz iz Beljaka.

Pri **bavarskem dvoru**: Medož iz Črnomlja. — Krebitsch iz Ljubljane.

### Meteorološko poročilo

| Dan      | Čas opazovanja | Stanje barometra v mm. | Temperatura | Ve-trovi | Nebo  | Mo-krina v mm. |
|----------|----------------|------------------------|-------------|----------|-------|----------------|
| 28. nov. | 7. zjutraj     | 750.3 mm.              | -12.2° C    | sl. vzh. | obl.  | 0.00 mm.       |
|          | 2. popol.      | 750.2 mm.              | -4.8° C     | sl. vzh. | jasno |                |
|          | 9. zvečer      | 750.6 mm.              | -9.6° C     | sl. vzh. | jasno |                |

Srednja temperatura 8.9°, za 10.9° pod normalom

XXXX:XXXX

**Stenski koledar**  
cena 25 kr.

**Skladni koledar**  
cena 60 kr.

Dobivata se v  
**„Narodni Tiskarni“**  
in pri knjigotržcih.

XXXX:XXXX

**Velika 50krajcarska loterija.**

(1207-14) **Glavni dobiček:**  
**gld. 75.000 gld.**

**Srečke po 50 kr. priporočila J. C. MAYER.**

**Pojutršnjem žrebanje!**

### Dunajska borza

dné 29. novembra t. l.

|                      | včeraj   | danes     |
|----------------------|----------|-----------|
| Papirna renta        | 97.95    | 97.85     |
| Srebrna renta        | 97.60    | 97.65     |
| Zlata renta          | 115.45   | 115.45    |
| 5% marčna renta      | 100.50   | 100.45    |
| Akcije narodne banke | 987      | 987       |
| Kreditne akcije      | 317      | 316.25    |
| London               | 119.80   | 119.80    |
| Srebro               | —        | —         |
| Napol.               | 9.55 1/2 | 9.56      |
| C. kr. cekini        | 5.67     | 5.67      |
| Nemške marke         | 58.85    | 58.87 1/2 |

Sveže došlo!

**MAGGIJEV** mesni ekstrakt  
v posameznih kosih po 8 kr. v lekarni „Pri Mariji Pomagaj“ (L. Groetschel). (1099)

## KARL TILL

Ljubljana, Špitalske ulice št. 10.

Arabska guma, skledice za gumi, tablete za gumi, herbariji, krasopisne predloge, črtala od kavčuka, gosja peresa, škripčna peresa, kreda bela in barvasta, držala za kredo, črtala, črtani listi, brisalne deske, brisalni gumi, pivnik, predloge za slikanje, kovinska tinta, milimeterski papir, glasbene mape, natorni gumi, natorni papir za risanje, nigrivorin, beležnice, beležne tablice, slikarske ploščice, škarje za papir, lepenka, klejne table, suhe barve, prozorno platno, prozorni papir, čopiči, portfeljni klini, preparacijski zvezki, (1024) strgalni gumi. III. (12)

## Nepogrešljiva Miklavževa in božična darila.

Pri

# J. S. Benediktu v Ljubljani

se bode od dné **1. decembra t. l.** začnši prodajala vsa **kožušna roba, volnena ovijala za na glavo, roka-vice, dokolenice, nogavice, nadalje jopiče od trikota in modnega barhanta, slednje po najlepših uzorcih tako ceneno, kakor nikjer.** (956-49)

Torej se ponuja najugodnejša prilika za nakupovanje **praktičnih in nepogrešljivih**

**Miklavževih in božičnih daril.**

## Nepogrešljiva Miklavževa in božična darila.

Praktična Miklavževa darila.

Praktična božična darila.